

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{2}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{2}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{2}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumeră și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numele singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Învitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 1 Octombrie 1897 încep
nouve abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.

Domnii abonați sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expediție
a foii.

Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, oare începe cu prima și
se termină cu ultima lună, după
stilul vechiu.

Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Este în interesul dlor abo-
nenți, ca adresele să fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonați vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fășile, în
care li-s-a trimis „Tribuna” până
acum.

Administrațiunea.

Toastele Suveranilor.

După atâtea înșinuări și interpre-
tări false, ce presa maghiară a dat vi-
sitei, pe care Suveranii Români au făcut
Monarchului nostru în Budapesta, toastele
ce s-au schimbat între cei doi amici Su-
verani la dineul de gală au venit de
astă-dată ca cea mai competentă inter-
pretare a lucrului din chestiune. Ele
reversă lumina în chaosul urit, ce prin
sforțurile presei ungurești s'a făcut în
jurul acestui act, care de atâtea timp
preocupă opiniunea publică. Și presa
maghiară, dacă vede și înțelege, va trebui
se înghită acum de nou toate înșinuările,
cu cari a debitat într'un mod mai mult
decât necuviincios.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Paradisul pisicilor

de

Emile Zola.

O mătușe 'mi-a lăsat moștenire o pisică
de Angora, animalul cel mai stupid ce 'l-am
cunoscut. Eată ce 'mi-a povestit pisica mea
într'o seară de eamnă la gura sobei.

I.

Aveam pe atunci doi ani, și eram pi-
sica cea mai grasă și mai naivă ce s'a putut
vedea. La vîrsta aceea fragedă, eu așteam
toată presumpția unui animal, care disprețu-
ește bucuriile căminului. Și cu toate aceste
câte mulțumiri datoram providenței, că m'a
încercinat mătușei dumitale! Ea mă adora.
Aveam, în fundul unei garderobe un adevărat
iatac, o perină de pene, și trei plapome. Hrana
ca și culcatul: nici-odată pâine, nici-odată supă,
numai carne, carne bună în sânge.

Ei bine! în mijlocul acestor delicii, eu
nu aveam decât o dorință, decât un vis, de
a aluneca pe fereasta întredeschisă și a fugi
pe coperiș. Desmișcările 'mi-se păreau sar-
bede, moliciunea așternutului meu mă des-
gusta, eram așa de grasă, încât mă îngrețu-
șeam eu însă-mi de mine. Și toată ziua
mă plictisiam de a fi fericită.

Trebuie să-ți spun, că scotînd capul pe
fereastră, văzusem streșina din față. În ziua
aceea patru pisici se băteau pe coperiș, cu
părul sburlit, cu coada ridicată, rostogolindu-se

Departa de tonul, în care Împăratul-
poet al Germaniei a intonat ditirambicul
seu cuvînt, prin care a fascinat pe Ma-
ghiari, cei doi Suverani au schimbat
între sine cuvinte mai puțin poetice ce e
drept, dar' nu mai puțin pătrunse de
adeverate sentimente de prietenie și cor-
dialitate, ce există între cei doi Su-
verani.

Monarchul nostru vorbește, cu obici-
nuita sa calmitate, dar' cu o căldură
deosebită față de persoana regelui român,
pe care îl laudă, cu tot dreptul, și-i
urează mulți ani spre binele țerii sale,
pe care a ridicat-o la atîta vază în Eu-
ropa. E de remarcă mai ales amintirea
frumoasei primiri, de care s'a împărțit
Monarchul nostru acum un an în capi-
tala României, și la romanticul palat din
Sinaia. Această reamintire, cu care M. Sa
'și-a început cuvîntul, arată, că visita
de acum a regelui, departe de a fi ceea-ce
li înșinuă ziarele ungurești, nu e decât
o reîntoarcere a visitei înalte a Monar-
chului nostru la București.

Răspunsul Regelui Carol nu e de-
cât echoul natural provocat în inima sa
de cuvîntul Monarchului nostru. Dacă
pe lângă acest echou mai conține și
unele momente proprii, acestea nu pot
decît să rezească entuziasmul prefăcut al
zianștilor maghiari, cari mai ales dacă
vor compara acest cuvînt cu cel al Împă-
ratului Wilhelm, vor trebui să-l resimtă
ca un duș rece pe capetele lor înfier-
bintate.

Pe lângă partea precumpănitoare de
caracter pur personal aceste toaste au și
o parte de caracter politic. Ambele accen-
tuează excelentele raporturi diplomatice ce
s'au stabilit între România și Monarchia
noastră. La acest punct Monarchul no-
stru laudă născuțele regelui Carol, des-
voltate în această direcțiune și promite
de a secunda la rîndul său din toată
inima și cu toate puterile sale încordă-
rile făcute de regele Român. Ear' re-
gele Carol la rîndul său declară, că pri-
mirea cordială, ce 'i-s'a făcut acum, și
la care capitala Ungariei încă s'a ală-
turat în mod călduros și simpatie, au dat
o nouă întărire raporturilor, ce s'au sta-
bilit într'un mod așa de norocos" între
cele două state.

Accentuarea acestor raporturi, care de
altfel sînt departe de a fi o alianță, cum
vesteau Maghiarii, formează simbul polit-
ic al celor două toaste.

Ambele toaste se sfîrșesc cu urări
reciproce de sănătate și îndelungată domnie.

Ziarele ungurești vorbind de aceste
toaste nu pot întrelăsa reamintirea toas-
tului fermecător al Împăratului german. Și
între adevăr comparația se impune.

Cât pentru Monarchul nostru deo-
sebiră între atunci și acum nu e mare.
E același ton calm, diplomatic și cordial.
Dar' cu atît mai mare e deosebirea între
cei doi Hohenzollerni. Regele Carol de-
parte de a se lăsa răpit de vre-un avînt
poetic, răspunde Monarchului — și nu
Maghiarilor — și nu în „voluptuos joc de
icoane și de glasuri tremurate”, — ci în
cuvinte cumpănite, măsurate și totuși pline
de respect și stimă față cu venerabilul
monarch. Încât pentru țeară, el nu mă-
gulește pe nici un popor aparte, nu ac-
centuează „cavalerismul” ori loialitatea
unui, ci accentuează „popoarele credin-
cioase”, adică pluralitatea popoarelor și
fidelitatea și loialitatea lor, a tuturor.
Mai mult. El, suveranul țerii românești,
care cunoaște de sigur stările din Mo-
narchie, și care prefacește prietenia cu
Domnitorul ei, îi urează acestuia mulți
ani de domnie tocmai spre „binele și pacea”,
mai expres zis: *împăcarea* „popoarelor
lui credincioase”. Ear' la sfîrșit, departe
de a exclama: „Eljen a Király” strigă
în franțuzește, limba diplomației, care nu
vătămă nici un popor din țeară: „*Se
trăiască Majestatea Sa Împăratul și
Regele!*”

O deosebire caracteristică există între
însuși aceste două toaste la punctul unde se
accentuează „raporturile excelente” între
cele două puteri. M. Sa Monarchul no-
stru vorbește de raporturi „dintre po-
porele noastre” (qui existent entre nos
pays) pe când regele Carol în răspun-
sul său amintește de aceleași raporturi în-
tre „statele noastre” (entre nos états).

Dacă această deosebire este inten-
ționată, sau numai întemplantare, nu
știm. Ea caracterizează însă perfect si-
tuația. Că între cei doi suverani există
excelente relațiuni de prietenie, asta e
evident și servește spre bucuria tuturor
celor iubitori de pace și loiali. Că între
state și diplomație, încă vor fi relațiuni
bune, o credem. Dar' acestea deja sînt
supuse schimbărilor. Soliditatea lor nu
e garantată până atunci, până când nu
se vor pute întemeia întru adevăr pe
simpatia popoarelor. Ear' aceasta este
cu neputință, cât timp aici la noi un po-
por este tiranizat de altul, cât timp nu
dreptatea, care singură formează temeiul
statelor, ci nedreptatea se practică față
de marea majoritate a cetățenilor.

soare. Un motan bătrîn din bandă îmi ară-
ta cu deosebire prietenie. El se oferă să-
mi facă educația, ceea-ce eu am primit cu re-
cuștință.

Ce are a face mușchiul mătușei d-tale!
Am beut din uluce și nici-odată lapte cu
zahăr nu 'mi-s'a părut așa de dulce. Totul
'mi-se părea bun și frumos.

O pisică trece pe lângă mine, o răpi-
toare pisică, a căreia vedere mă umplu de o
emoțiune necunoscută. Numai în visuri văzu-
răm până atunci creaturi alese, ale căror șele
au așa de adorabile suplețe.

Ne-am grăbit să întălim pe noua ve-
nită, cei trei tovarăși ai mei și eu. Eu eram
înaintea tuturor, grăbită să fac complimentele
mele frumoasei pisici, când unul din cam-
razii mei mă mușcă grozav de gât. Am scos
un țipet de durere.

— Haide-de! îmi zise bătrînul motan,
ai să mai pățești încă și altele.

III.

După un ceas de plimbare aveam o
poftă de mâncare feroce.

— Ce măncați voi pe coperișuri? în-
trebai eu pe amicul meu.

— Ce găsim, îmi răspunse el cu un
aer doct.

Acest răspuns mă cam încurcă, de oare-
ce eu căntasem mult și bine și nu găsisem ni-
ce. Am zărit, în sfîrșit, într'o mansardă, o
lucrătoare tînră pregătindu-și prânzul. Pe
masă, sub fereastră, un frumos cotlet, de un
roșu pofitos.

— Eată ce-mi trebuia, gîndii eu în
toată naivitatea. Și sării pe masă, de unde

Când Împăratul Wilhelm a cercetat
palatul iustitiei din Budapesta s'a oprit
văzînd inscripția de pe frontispiciu și a
cetit-o cu glas înalt:

*Iustitia est regnorum fundamen-
tum!*

Cei-ce cu atîta delicio au sorbit cu-
vintele lui de laudă, rostite într'un mo-
ment de inspirație la dineul de gală, n'ar
trebui să treacă așa ușor peste indigri-
tarea, ce li-a făcut-o la principiul, care
gravat este pe marmura palatului de ei
ridicat, și totodată și pe frontispiciul ve-
chei reședințe a casei de Habsburg.

Sibiu, 1 Oct. n.

Revisiunea constituției. Ziarul *Ma-
gyarorszag* surprinde lumea cu o știre despre
schimbări în constituția Austriei și Ungariei.
În urma stărilor parlamentare din Austria
scrie „M-g.” a devenit actuală chestia, că ce
va fi cu pactul dela 67, pentru cazul, că par-
lamentul austriac nu va primi nici provisorul?
În acest caz ar urma independența totală a
ambelor părți ale Austro-Ungariei și singura
legătură dintre ele ar forma-o persoana Mo-
narchului. Aceasta e forma de stat, numită
unune personală. Cercurile mai înalte nu
aproabă aceasta și s'a aflat un alt plan pentru
rezolvarea chestiei. Planul este: *In Austria,
dacă e de lipsă suspendarea, ear' în Ungaria,
dacă e de lipsă revisiunea constituției, „M-g.”*
anunță, că cu privire la acest plan s'au ținut
zilele aceste în Buda, consilii politice impor-
tante. Majestatea Sa a conferat cu mai mulți
corifei politici, aderenți ai pactului dela 67.
În ori-ce caz, știrea lui „M-g.” trebuie să o
primim cu rezervă.

Flota germană. În Germania earăși
e la ordinea zilei chestia flotei. După noul
proiect flota are să fie sporită, dar' e întrebarea,
că de unde să se acopere cheltuielile? *Freis.
Zeit.* scrie, că proiectul de acum pretinde de
două ori atâtea spese, ca proiectul lui Her-
mann, care a fost respins anul trecut. Deci
e verosimil, că și acesta va fi respins. În
acest caz parlamentul ar fi dizolvat și s'ar
escrie nouă alegeri, cu devisa: sporirea flotei.

luai cotletul. Dar' lucrătoreea, zărindu-mă,
mă desmișcă cu o strașnică lovitură de
coadă, mă mătură peste șele. Am lăsat car-
nea și am fugit, aruncînd o înjurătură gro-
zavă.

— Începi să te mai civilizezi așa dar'
îmi zise motanul. Carnea de pe masă e nu-
mai ca să o dorim de departe. Trebuie să
cauți în uluce.

Nici-odată n'am putut pricepe că car-
nea din bucătărie nu aparține pisicilor.
Stomacul meu începea a se supăra în chip
serios. În sfîrșit motanul mă desăpără, zi-
cîndu-mi că trebuie să aștept să înoptez.
Atunci ne vom scobîri în stradă și vom scor-
moci în grămezile de gunoai. A aștepta
până la noapte! El zicea aceasta liniștit, ca
un filosof încercat. Eu mă simțeam aproape
leșinată numai la ideea acestui lung post.

IV.

Neaptea veni pe înțetul, o noapte negu-
roasă, care mă îngheța. În curînd ploaia în-
cepu să cadă, fină, pătrunzătoare, biciuită de
bătăi brușe de vînt. Ne-am coborît pe des-
chizătura cu geam a unei scări. Cât de urîtă
mi-s'a părut strada! Nu mai era această căl-
dură bună, acest soare larg, acest acopere-
mînt alb de lumină pe care ne tolegeam de-
licios. Labele-mi alunecau pe paveaua grasă.
Îmi aduceam aminte cu amărăciune de cele
trei plapome ale mele și de perina mea de
pene.

De abia am ajuns în stradă și amicul
meu motan începu să tremure. El se făcu
mititel, mititeluș și o luă la sănătoasa de-a
lungul caselor, zicîndu-mi să-l urmez mai

Cuvinte Suverane.

Am dat ieri în traducere textul
toastelor rostite la dineul de gală în Bu-
dapesta. Cum traducerea făcută de pe
textul german nu e de tot fidelă, repro-
ducem, ca niște acte, și textul original.
Eată-l:

Toastul Monarchului nostru.

»Plein du souvenir de la réception aussi
brillante qu'affectueuse, pue Votre Majesté a
a bien voulu me faire lors de mon séjour en
Roumanie, je suis heureux de profiter de la
présente occasion pour Lui en exprimer de
nouveau ma profonde et très sincère gratitude.

J'éprouve une vive satisfaction de saluer
aujourd'hui parmi nous Votre Majesté aussi
que Sa Majesté la Reine et, particulièrement
touché de la sollicitude constante de Votre
Majesté d'imprimer aux excellents rapports, qui
existent entre nos pays un caractère de solide
et étroite amitié, je La prie d'être convaincue
que, de mon côté, j'aurai toujours à coeur
de seconder de tout mon appui les efforts
de Votre Majesté.

Dieu conserve de longues années à la
Roumanie le Souverain, dont la haute sagesse
a fait de ce beau pays un élément d'ordre
et de paix en Europe et formant de vœux
ardents pour la durée et la consolidation d'un
aussi heureux état de choses, je bois à la
santé de mes augustes hôtes, Leurs Majestés
le Roi et la Reine.

Toastul Regelui Carol.

»Que Votre Majesté me permette de Lui
exprimer ma vive et profonde reconnaissance
de Ses paroles si flatteuses que me rempissent
d'orgueil, ainsi qu'à l'accueil cordial qu'Elle
a eu la bonté de nous faire.

Votre Majesté veut bien rappeler que
nous-avons eu la joie immense de La recevoir
il y a juste aujourd'hui une année en Rou-
manie.

Le souvenir de cette visite restera à
tout jamais gravée dans nos coeurs; elle a
contribué puissamment à consolider encore
davantage les excellents rapports si heu-
reusement établis entre nos états, rapports qui
ont trouvé une nouvelle confirmation dans la
magnifique réception, qui nous a été faite et
à laquelle la capitale de la Hongrie s'est
associée d'une manière si chaleureuse et si
sympathique.

En priant Votre Majesté de croire à mes
sentiments de profonde vénération et aux
vœux ardents, que nous formons pour Elle

repede. Îndată-ce găsi o poartă deschisă, el
se refugiu în lăuntru făcînd un semn de sa-
tisfacție. Îl întrebam asupra acestei fugi.

— Văzut-ai omul acela, cu o coșară și
un cărlig? — îmi zise el.

— Da.

— Ei bine! dacă ne-ar fi văzut, ne-ar
fi ucis și ne-ar fi mîncat fripti la frigare.

— Ne-ar fi mîncat fripti la frigare?!
strigai eu. Cum adevă, strada nu-i pentru
noi? Și în loc să mîncăm în stradă riscam
să fim mîncăți?!

V.

Cu toate aceste, slugile desertaseră gu-
noaiile înaintea porților. Eu scormoneam
grămezile cu desperare. Găsisem două-trei
oase descărnate, mînjite de cenușe. Numai
atunci am înțeles că de suculent era muș-
chiul proaspăt. Motanul meu sgăria oasele
ca un artist. El m'a plimbat cu el până-ce
s'a făcut ziua, vizitînd fie-care pavea, negră-
bindu-se nici de cum. Timp de aproape
zece ore am stat în ploaie, tremurînd ca
varga. Blăstămată uliță, blăstămată libertate,
și cum regretam închisoarea mea!

În zori de zi, motanul văzîndu-mă, că
sînt mai gata:

— Acuma 'ți-i destul! îmi zice cu un
ton ciudat.

— Oh! da, 'i-am răspuns.

— Vrei să întri acasă la tine?

— De sigur, dar' cum să regăsesc casa?

— Haide. Ieri dimineață văzîndu-te

că ieși, am înțeles numai decât că o pisică
grasă ca tine nu e făcută pentru bucuriile
aspre ale libertății. Cunoasc locuința ta și
am să te las la ușe.

et Son auguste maison, je lève mon verre à la santé de Votre Majesté.

Que le ciel La protège et Lui accorde encore un long règne pour le bonheur et la paix de Ses fidèles peuples.

Vive Sa Majesté l'Empereur et Roi!

Vive Sa Majesté l'Impératrice et Reine!

Voci de presă.

Ziarele ungurești apreciază la loc de frunte toastele suverane. Eată unele voci:

Budapesti Hirap scrie: „De nou s'au auzit două toaste în palatul regal maghiar. Concipiate cu seriozitate, fără pretenții și cu acel bun gust, ele au știut preveni atât prin formă, cât și prin conținut, vre-o comparație cu aceea epocală vorbire, care nu de mult a sguudit dela același loc inima țerii... Stilul vorbirilor nu ese din cadrele limbajului diplomatic.

Ziarul maghiar încheie:

„Pentru aceasta admirăm de o parte tactul, simplitatea, seriozitatea toastelor de stăzi, pe de altă parte lipsa a tot, ce ara pute turna oleu pe focul din București”.

Pester Lloyd zice: „Ambe toastele ce le avem înaintea noastră, atât al regelui nostru, cât și al înaltului său oșpe au un caracter precumpănitor personal, corespunzător situației și amândoi monarhii accentuează cu mare căldură, că contravista pârchei regale române în capitala Ungariei în prima linie e relatoarea acelei vizite, care a făcut-o înainte de aceasta cu un an pârchei domnitoare românești Maiestatea Sa Francisc Iosif I.”

Magy. Hirap Schimbări nouă politice, pe cari le creează nu sentimentul, ci compunerea, nu înclinarea, ci judecata, nu pot să se bucură la început de popularitate. Popularitatea numai atunci se naște, când compunerea s'a prefăcut în instinct și judecata a pătruns în spirite. Ideea împăcării maghiaro-române e cu mult mai nouă, decât să fi putut face astfel de urme adânci. De-o camdată e mai populară încă melodia veche de ură. Monarhii s'au ridicat peste aceasta; cercurile normative au plecat pe altă cale și precum am zis: celelalte sunt numai chestiune de timp.

Că prietenia de nou încheiată are putere, se vede din semnul, că e considerată destul de tare, ca să fie pusă la probă. Cu foarte puțin timp înainte de aceasta ar fi fost neimaginabil un lucru, despre care am primit știre pozitivă astă-seară: că regele României a decorat cu un ordin pe consilierul ministerial *Jessenszky*, care și-a câștigat primii lauri, ca procuror, cu acusa ridicată contra agitatorilor români. Un astfel de lucru este mai ponderos și e un simptom mai serios al stărilor reale, decât neînduplecarea soviniștilor a stărilor români, care de altmădă e vrednică de toată stima și nu merită nici o imputare. Aceasta înseamnă, că România oficială desavuează hotărât irredenta română înaintea lumii și întocmai așa refuză oferta Românilor ardeleni, ca principiele Bismarck pe cel al Germanilor austriaci.

„Ne aducem foarte bine aminte, cât de puțin populară a fost la noi Germania și alianța cu acest imperiu, mult timp chiar și după-ace contele Andrássy a creat aceasta alianță în numele și interesul nostru. Și eată, aceeași lipsuri, cări au întărit ideea alianței, au făcut-o și populară.

El spunea acestea așa de simplu, el domnul motan. Când am ajuns:

— Adio! Imi zise el, fără a arăta nici cea mai mică emoțiune.

— Nu, strigam eu, n'o să ne părăsim astfel. Hai cu mine. O să împărțim amândoi patul meu și carnea ce-mi dau să mănânc. Stăpâna mea e o femeie foarte cum se cade.

El nu mă lăsa să isprăvesc.

— Taci, imi zise brusc, ești o proastă. Aș muri în molicuniile voastre căldute. Vieșta voastră copioasă e bună pentru pisicile basarde. Pisicile libere nu vor cumpăra nici-odată, cu prețul întințimății, mușchiul tău și perina ta de pene... Adio!

Și el se sui ear' pe ștreșini. Am mai văzut odată silueta sa slăbănoagă înfiorându-se de plăcere la desmădarea razelor soarelui ce răsărea.

Când am intrat acasă, mătușă-ta luă bicul și-mi administră o corecțiune, pe care eu am primit-o cu o bucurie profundă. Gustam din toate puterile plăcerea de a-mi fi cald și de a fi bătut. În timp ce mă lovea, mă gândeam cu deliciu la carnea ce avea să-mi deie în urmă.

VI.

Vezi, tu, — conchise pisica mea, lundindu-se în fața tăciunilor, — adevărata ferire, paradisul, scumpul meu stăpân, este de a fi închis și bătut într-o odaie unde e carne.

Vorbesc pentru pisici.

Rosmarin.

Regele Carol se poate întoarce acasă cu convingerea, că a lucrat bine și înțelepțeste. Ambii domnitori au avut o deosebită grijă, ca în toate să nu fie ceva, ce ar putea vătămă susceptibilitatea națiunii române. Și numai cu simpla vizită regele Carol a dat Ungariei, ceea-ce a fost datoro României oficială, și de altă parte regele nostru, accentuând chemarea României pentru susținerea ordinii și păcii europene, a indicat totodată și terenul, pe care cresc lauri veritabili pe seama aspirațiilor române...

Alianța României pentru noi înseamnă numai ajutor — ce e drept nu de desprețuit — pentru cazul unui război.

Alianța noastră pentru România valorează mai mult, căci înseamnă stabilirea păcii. Aceasta are atâtă preț, încât pentru ea, se poate jertfi câte ceva, mai cu seamă aceea, a cărei valoare este numai visată. (1)

Regele Carol la Budapesta.

Dineul de Curte.

La marele dineu de curte dat Miercuri la 6 ore seara, în onoarea Majestaților Regale Române, au asistat pe lângă Suverani: *marele duce rusesc Boris*, care petrece de prezent în Budapesta, arhiducele *Otto*, arhiducele *Iosif*, arhiducesele *Maria Iosefa* și *Oloilda*, primatele *Vassary*, episcopul *Schlauch*, ministrul român la Viena *Ghica*, atașatul militar român major *Demetrescu*, consilierul român de ambasadă *Mavrodî*, ministrul de externe *Goluchowski* și soția, prim-ministrul *Bánffy*, ministrul *Fejérváry*, *Iosipovics*, *Erdélyi*, *Lukács*, *Perczel*, *Wlassios*, *Dániel* și *Darányi* și *Iosika Samu*, cu soția, adjutanții de aripă, colonel *Manu* și major *Grakovski*, damele de onoare *Mavrogheni*, supramă maeastră de curte și *Joe Bengescu*, camerarul de curte, *Szapáry László*, supremul maeștru de curte prințul *Montenuovo*, cu soția consulul român din Budapesta *Balg*, cu soția, vice-consulul român *Mărgăritescu* cu soția, presidentul casei magnaților *Toth Vilmos*, presidentul camerei *Szilágyi Dezső*, presidentul tribunalului administrativ *Wekerle Sándor*, primarul Budapesti *Márkus Iozsef*, șeful poliției din Budapesta *Budnay Bela*, șeful statului major br. *Beck*, ambasadorul austro-ungar la București br. *Aehrenthal*, comandantul de corp prinț *Lobkovitz*, oficerii superiori ai regimentului 6 de infanterie, și alți înalți demnitari civili și militari.

Toastele Suveranilor și le-au rostit ambii franțuzești.

Distincțiuni.

M. S. Monarhul a acordat ministrului român la Viena, prințului *Ghica*, marea cruce a ordinului Leopoldin, consilierului de ambasadă *Mavrodî* crucea de mijloc a ordinului Francisc Iosif, în diamante, consulului *Balg* crucea de mijloc a ordinului Francisc Iosif, vice-consulului *Mărgăritescu* crucea de cavalier al ordinului Francisc Iosif, secretarului *Porutiu* crucea medaliei de aur pentru merite, pe lângă acestea personalul trenului român de curte a primit medalii de argint pentru merite cum și multe altele de daruri.

Regele Carol a acordat marelui dineu de curte ungare cont *Apponyi Lajos* marea cruce a ordinului coroanei României, contelui *Kinsky*, maeștru euestru al curții, crucea de mijloc a ordinului Stelei României, cavalerului *Loebenstein*, directorul de ceremonii al curții o frumoasă garnitură de *giuvaere*, cavalerului *Imhof*, consiliului guvernial, cavalerului *Ibt*, căpitan al cetății, șefului gospodar al curții *Worlitzky* și secretarului de curte *Rössler* crucea de mijloc a ordinului Coroanei României, inspectorului poliției *Rosner* crucea de cavalier al ordinului Stelei României, casierului de curte *Stöger* și concipientului de curte *Szegedy-Masnik* crucea de oficer al ordinului Stelei României, adjunctului de economie *Prilesky*, farmacistului de curte *Zimmer*, comisarului supr. de curte *Pusch*, inspectorilor de poștă și telegraf *Mirkeva* și *Blazevovsky* crucea de oficer a ordinului Coroanei României, comisarului de curte *Jäger* crucea de cavalier a ordinului Coroanei României, comisarului de curte *Renglovici*, oficiantilor de curte *Martin*, Dr. *Kromes*, *Hortelendy* și *Radich* crucea de cavalier a ordinului Coroanei României. Personalul a primit medalii de aur și argint.

Regele Carol a mai acordat consilierului de curte *Leitel* ordinul Coroanei cl. II, în diamante, secretarului de curte *Gagern* ordinul Coroanei cl. 2, și faimosului *Jessenszky* tot ordinul Coroanei cl. 2.

Plecarea.

Mercuri, la 9 ore și 15 minute seara, Majestațile Regale Române au părăsit palatul din Buda. Regele Carol se afla în trăsură cu Monarhul nostru, Regina *Elisabeta* urma într-o altă trăsură, apoi veniau trăsurile cu suita regală română și demnitarii curții.

Plecarea s'a făcut pe același drum, pe care a fost sosirea. Străzile erau ticsite de public, care primea cu aclamații entusiaste pe Suverani.

La despărțire Monarhul nostru a sărutat cu multă eleganță mâna Reginei *Elisabeta*, care l'a sărutat pe față. Regele Carol a sărutat pe Monarh pe buze, car acesta l'a sărutat de două-ori pe față, apoi s'au îmbrățișat.

După aceasta, Regele și Regina României s'au urcat în trenul regal, de unde Regele, stând la fereastră, răspundea, salutând militaște, la aclamațiunile entusiaste, care au însoțit câte-va clipe trenul pus în mișcare.

Pe trenul regal, se afla și șeful de circulație al căilor ferate române.

La Cluj.

În vederea trecerii pe acolo a Maiestăților Regale române, consiliul orașenesc a răspândit în oraș un călduros apel la cetățeni, îndemnându-i a asista cât de mulți la gară și a primi cu entuziasm pe Suveranii Români.

Trenul regal a sosit în gară pe la 6 ore dimineața. Un public foarte numeros era de față.

Din partea autorităților au asistat președintele sedrii orfanale *Losonczy János*, locțiitor de primar, căpitanul poliției *Dedé Pal*, consilierul *Salamon Antal*, notarul reg. *Fekete-Nagy Béla*, casarul *Temesváry Miklós* și numeroși alți funcționari. Universitarii maghiari încă au fost prezenți în număr mare, asemenea publicul unguresc, între care mulțime de dame. Au fost și mulți inteligenți români.

La intrarea trenului în gară aclamațiuni entusiaste au izbucnit din șirurile publicului.

Membrii suitei regale răspundeau salutând, Regele și Regina nu s'au ivit însă de loc la fereastră.

Notarul reg. *Fekete-Nagy* a predat în numele poporației orașului un frumos buchet alb cu colorile orașului, venet-roșu, pe seama Reginei *Carmen Sylva*.

În gară trenul a stat vr'un sfert de oră, apoi a plecat între ovațiunile însuflețite ale mulțimei.

Înmormântarea lui A. Roman.

— Dela corespondentul nostru. —

Sebeșul-săseș, 29 Sept.

Astăzi s'a săvârșit aici înmormântarea de toți regretatului profesor *Alexandru Roman*. Cunoscut înaintea tuturor Românilor, iubit și stimat de toți, nu e mirare, că lumea din toate părțile a grăbit la înmormântarea lui.

Delegațiuni.

Mai ales tinerimea universitară și-a făcut datoria; cea din Budapesta și-a adus aminte de bravul ei profesor și a emis din sinul ei o membru ca reprezentanți ai societății *Petru Maior* în persoanele dlor: *Nicolau Puican*, stud. fil. *Ioan Pop*, stud. iur.; *Oct. Vasu*, stud. iur.; *Acenle Banciu*, stud. fil.; *Virgil Moisil*, stud. med.; *Victor Bontescu*, stud. iur., ca să reprezente la înmormântare și să o aducă o cunună pe sicriul repositului. Acești 6 reprezentanți ai tinerimii din Pesta au și sosit, depunând pe sicriul repositului o frumoasă cunună cu pântică tricoloră și exprimându-și prin rostul domnului *Puican*, condolițele și durerea ce o simte tinerimea universitară din Budapesta la pierderea marelui bărbat.

Tinerimea română dela universitatea din Cluj încă a ales doi delegați care s'o reprezente la înmormântare în persoanele domnilor: *Liviu Pandrea*, stud. iur. și *Emil Sabo*, stud. în teologie și filosofie. Acestia încă au adus o frumoasă cunună, și domnul *Emil Sabo*, în numele tinerimii din Cluj, exprimând condolițele intristate familiei, o așeză pe sicriu. Faptul acesta a făcut pretinderea o impresiune foarte bună. Toți laudă această hotărâre nobilă a tinerimii, care nu și-a uitat de marele bărbat, cum nu trebuie să-și uite de nici un mare bărbat al neamului său.

Cununile.

Catafalcul întreg era acoperit de cunună — la număr vre-o 20. Dintre acestea mai frumoase erau: Cunună adusă de către universitarii români din Budapesta, cu inscripția pe o lată pântică tricoloră „Societatea academică *Petru Maior* — iubitului profesor” și cunună adusă de reprezentanții tinerimii universitare din Cluj, cu inscripția: „Marelui bărbat *Alexandru Roman* — tinerimea universitară din Cluj”, cu trei pântici late, una roșie, alta galbenă și a 3-a venetă, cât alcătuiau și aceste un tricolor.

Dintre cunună mai remarcăm a academiei române: „*Neuitatului ei membru*”; a Românilor din Sebeș. O frumoasă cunună dela mai mulți fruntași din *Lugoj*; una dela Dr. *Elekes*; dela decanatul universității din Budapesta; dela *Emilia Drăgan*, apoi dela fra-

tele seu Iosif: „În semnul iubirii frățești”; dela intristată soție „*Neuitatului soț*” și dela alte multe rudeni.

Acestea le-am însemnat în treacăt, cum zic numărul cununilor era 20 și mai bine poate, dintre cari multe erau din flori naturale, altele erau fără inscripție.

Condolențele.

Telegramele de condolențe au sosit din toate părțile locuite de Români, ca dovadă a simpatiei, de care s'a bucurat *Roman* pretutindenea, și a durerii și jalei generale ce a priciuit-o moartea lui.

Au sosit cu totul 49 telegrame. Special: Dr. *Aurel Murășan* (Brașov), *Podoabă* (Cluj), inteligența română (Cluj), Școala civilă de fete (Sibiin), familia *Vajda* (Cluj), *Ioan Beleş* (Arad), *Sabin Savu* (Sibiin), familia *Onciu* (Cluj), I. *Budinjan* și Dr. *Aurel Oprea* (Bogșă), inteligența clujană (Cluj), *Vlaicu*, directorul școlii comerciale, Dr. *Branisca*, *Onițiu* (Brașov), *Negruț* (Blaj), „*România-Jună*” (Viena), veduva *Ana Frâncu*, Dr. *Amos Frâncu* (Sibiin), *Calipsa Șandru* (Sighișoara), *Ioan Pop* (Orăștie), *Longin Hozan* (Deva), *Atan. Cimponer* (Budapesta), corpul profesoral dela școlile medii (Brașov).

Din Oradea-mare: „*Tinerimea Română*”, familia *Coriolan Pop*, familia *Kiss*, *Mihuț*, familia *Vulcan*, *Zigre* etc.

Din *Lugoj*: frații Dr. *Maier*, fam. *Beșan*, *Sofia Atanasievici* etc.

Apoi corpul profesoral din Beiuș, decanul facultății filosofice din Budapesta, *Fröhlich*, familia *Pop* din Budapesta, fam. *Cioto* (Blaj).

Din Sibiin: redacțiunea „*Tribunei*”, Dr. *E. Dăianu*, I. *Scurtu*, *Victor Onișor*, Dr. *E. Cristea* etc.

Eată textul câtorva telegrame:

Academia română: „Cu adâncă durere am luat la cunoștință pierderea soțului d-voastre, membru al academiei dela întemeierea ei, ne rugăm să primiți expresiunea simțimintelor noastre de profundă mâhnire, împreună cu condolențele academiei. Subscriși: președinte: *Orețulescu*, secretar: *Sturdza*.”

Metropolitul Mihăilă: „Pătruns de adâncă durere particip la cazul lugubru al morții profesorului de universitate *Alexandru Roman*. Fie-i înfrana ușoară și memoria binecuvântată”.

Metropolitul Miron Romanul: „Pătruns de durere pentru moartea iubitului nostru soț, eruditului bărbat al națiunii și bunului meu amic, rog pe Dumnezeu să ne mângâie în aceasta mare pierdere”.

Ceremonialul funebru.

Sicriul a fost scos și dus din casă, până la biserică, de către 6 universitari români. În fruntea cortegiului mergeau preoții, celebranți: *Reverendisimul vicar: Ioan M. Moldovan*, Dr. *Bunea*, Dr. *Vasilie Hossu*, *Dobrescu*, protopop în loc, Dr. *Isidor Marcu*; șjans în biserică, altcum destul de spațioasă, lumea năvăli din toate părțile și o umpli în curând. Cântările le execută profesorul de cant din Blaj: *Ionaș* clar, frumos și precis, acompaniat de câțiva cântăreți. Public e numeros foarte, din loc și din jur, din departări mari însă nu se vedeau, numai vre-o câțiva, dar' cu toate acestea mulțimea era imensă. Ceremonialul funebru decurgea încet și solemn și te umplea de o adâncă și necuprindă jale, știind că se face pentru repausul unui dintre cei mai buni și mai erudiți ai noștri, acum pierdut pentru vecie.

Cuvântări funebre.

Prima cuvântare funebrelă a ținut-o Dr. *Victor Smigelski* de pe amvon. Cuvântarea lui a fost nesper de pătrunzătoare storcând lacrimile tuturor. A arătat cine a fost *Roman* pentru poporul român, și pe cine am pierdut prin moartea lui: pe un bărbat devotat neamului și bisericii sale înzestrat cu celea mai frumoase simțiminte și virtuți.

Protopopul *Dobrescu* i-a luat apoi după sfârșitul cuvântării, rămas bun în numele repositului dela cei de față. Pătrunzător a fost momentul când s'a adresat către reprezentanții tinerimii universitare, cari erau de față tălcuind în cuvinte calde iubirea și dragostea cea mare ce a nutrit-o repausatul pentru tinerime.

Cortegiul.

După aceasta sicriul a fost scos din biserică, așezat pe carul mortuar și cortegiul s'a pornit spre cimiter.

Carul mortuar era întreg acoperit cu cunună. De a stanga chiar în frunte fălăia pântica tricoloră a cununii adusă de către universitarii din Pesta, — deădreapta, asemenea în frunte fălăiau, cele trei pântici roșu-galben-venet dela cunună adusă de reprezentanții tinerimii universitare din Cluj.

Alte discursuri.

Ajuns în cimiter, cosciugul a fost așezat înaintea cripei familiare. După câteva rugăciuni aci s'au rostit încă câteva discursuri de adio.

În numele academiei române a vorbit foarte frumos dl. *Ioan Micu Moldovan*, amic vechiu al repositului.

Nicolau Puican, student în filosofie a vorbit în numele societății „*Petru Maior*” și a tinerimii universitare din Budapesta, *Emil Sabo*, student în teologie și filosofie; a vorbit în numele universităților români din Cluj, a căror delegat era.

Amândouă vorbiriile au fost frumoase și înduioșătoare, pline de durerea ce o simte tinerimea, când știe că-și perde pe iubitul profesor, marele și devotatul bărbat.

După acestea cosciugul a fost așezat în criptă pentru vecie, ear' noi ne-am depărtat din locul de jale, frânți de înfristare, dar mângâiați, că onorurile ultime ce i-s'au dat mult regretatului profesor *Roman*, au fost demne și vrednice de marele bărbat.

Elmar.

Trădători și renegați.

Va surprinde, poate, asprul titlu, când sub el voui vorbi de meseriașii și neguțătorii români.

Ea încă am fost amarie surprins, convenind zilele aceste cu un tiner meseriaș român, fiu de țeran de pe la noi, care însă abia îngăna câte o vorbă românească, ear' la întrebarea dacă e Român a răspuns fără gâvâire că „e ungur, căci mănâncă pâine ungurească — români sunt numai în regalul României”. Ca tristă completare mai spun, că tinerul din vorbă venia din — Viena.

Sub calda impresie a deprimatorului fapt am rămas mut de indignare. Acum, când sunt mai liniștit — departe de a căuta scuse pentru răcătul tiner Ilia Sența din Petrovoso — cerc să-mi explic trista apariție.

Și o afla încălta, ca provenită din modul cum se crește la noi clasa de mijloc — meseriașii și neguțătorii.

E adevărat, că se poate lua ca împrejurare scuzătoare, faptul, că la noi acum se fac primele încercări mai extinse de a crea o clasă de mijloc — dar' pentru aceea modul de creștere al meseriașilor și neguțătorilor la noi, tot rămâne de condamnat, aproape peste tot.

Căci cum se crește la noi?

Băieți pripășiți sau lipsiți de ori-ce talent — mșgari în școală — sunt aplicați la meserii și la negoț, căci zic părinții sau binevoitorii, că „la școală nu face nici o ispravă, căci n'are cap de învățat, să-l dăm la vre-o măiestrie sau la negoț, căci de alta nu e bun”.

Adecă:

La noi meseriile și negoțul sunt considerate ca ocupații josnice, aproape de rușine față cu carierile de „domu în cancelaria fără numeri sarbezi”.

Apoi, că meseriile și negoțul sunt ocupații, care nu reclamă minte, talent sau iscusință, aici tot bătându-se se poate ferici, căci „la ce e bună mintea, când are unealta în mână sau stă lângă tarabă?”

Dacă așa judecă — nu zic toți, dar' mare parte dintre ai noștri — foarte greșit judecă.

Meseriile și negoțul, întocmai ca și celelalte ocupații, nu pot folosi copii ștengari, din care es apoi bărbați ușuratici și demoralizați; cu atât mai puțin apoi pot folosi copii lipsiți de ori-ce talent, lipsiți de pregătirile școlare, lipsiți de ori-ce știință, de ori-ce creștere. Căci meseriile și negoțul pretind brațe tari, talent inventator, caractere ferme și știință pregătitoare, pe care tinerul profesionist să-și poată clădi priceperea îndestulătoare a profesiei sale. Pretind apoi creșterea suficientă, ca cu timpul, când slăbul „ucenic” va deveni marele „stăpân”, să poată fi folositor nației, din sinul căreia a eșit. Să poată ocupa fără gâvâire locul, ce i-se compete în societate.

Aceste toate formează o parte rea a modului cum se crește la noi clasa de mijloc.

Dar' să punem întrebarea, că cine își dă copiii la meserii și negoț, de obicei, la noi?

Cu foarte puține excepții numai clasa mai săracă a noastră, fie plugari, fie inteligenți — își dau copiii la profesioni.

Crescut copilul, ca vai de capul lui, ca ucenic, devine cald și aici sau se face „maister-cărpaci” sau rătăcește vieța întreagă ca biet cald, căci pentru a începe lucrul pe socoteală proprie, îi lipsește capitalul de lipsă. Și consecuențele?

În cazul, că pe lângă sărăcie profesionistul român, căpăstr ștengăria și demoralizarea din copilărie când „în școală nu mai răsăba nime cu el” — devine un pierdut și pentru pâinea de toate zilele e în stare să-și vândă și să-și nega nația din sinul căreia a eșit.

Sau lipsit de ori-ce talent, devine cu „maister-cărpaci”, sau moare de foame pe vre o stradă din orașele mari.

În cazul cel mai bun rămâne întotdeauna o simplă caldă sau un etern săra-

Pentru redacție și editură responsabil: Ioan Morariu.
Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe
acțiuni: V. H. Dressandt.

Szenbenvármegye közig. erd. bizottsága.

Szám 518—1897.
erd. biz.

[1986] 1—3

Pályázati hirdetés.

Szenbenvármegyében ujonnan szervezett erdőgyakornai állásra, mely évi 500 forint fizetés-sel és 100 forint lakpénzzel van egybekötve ezen-nel pályázat nyitattik.

Ezen állásra csak oly egyének pályáz-hatnak, kik az erdészeti akademiát sikerrel végeztek.

Előnyben részesülnek oly egyének kik erdőrendezési teendőikben gyakorlati jártasságot igazolni képesek, az erdészeti államvizsgát si-kerrel letették és a német és román nyelvben jártasok.

Felhívtnak pályázni ohajtók, hogy kel-lőleg felszerelt kérvényeket 1897. évi október hó 20-ig ezen bizottsághoz nyújtsák be.

Nagyszeben, 1897. szeptember 25-én.

Szenbenvármegye közig. erd. bizottságától

Thalman,

főispán mint bizottsági elnök.

Publicațiune.

În 10 Octombrie n. a. e. se va vinde prin licitațiune publică în comuna Săsaș postă ultimă Ujegyház un cal roșu cu pată de șea, bătrân cam 20—25 ani.

Săsaș, în 29 Septembrie 1897.

[1988] 1—2

Antistia comunală.

A apărut și se află de vânzare la Librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu:

Studiu

de
Max Nordau

Naționalitatea

Traducere
de
Rosmarin.

Această broșură, plină de idei originale asupra limbii naționale și a naționalității, înferează în cel mai necrutător mod renegatismul.

Prețul cu trimitere francată e numai 25 cr.

LONDON.

LONDON.

LONDON.

Cereți noul

Catalog de oroloage

cu ilustrații.

Chiar acum a apărut și se trimite gratis.

Penru a face cunoscută societatea noastră în lume, trimitem următoarele 3 soiuri de oroloage cu prețul redus franco vama și colet și le trimitem ori-cui acasă dacă ne trimite pentru orologiul de argint 15 fl., pentru cel de aur 60 fl. și pentru orologiul de aur, cu broș pentru dame 23 fl.

Ambe oroloagele de domni sunt pro-văzute cu capace duble foarte tari (arg-int sau aur curat) cu anker extraor-dinar de bun, cu petri de rubin și ba-lanță de compensație. (Cel de aur are încă coardă Breguet). Oroloagele sunt bucați artistice și dăm garanție de 5 ani.

Adresa e:

The International Mercantile Association, 31, Cannon Street, London, E. C.

Toate celelalte mărfuri ca: utensilii de mâncare, de argint și argintite, mărfuri de manufactură în general, mașine și aparate, unelte și mărfuri coloniale pot fi comandate dela noi cu prețurile origi-nale (sau cu prețuri reduse de fabrică).

Ni se poate scrie în toate limbile.

Scrisori nefrancate, ori ne suficient francate nu se primesc.

[1988] 8—10

Direcțiunea.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia”, societate pe acțiuni din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici Barcianu.

Edițiunea a cincea

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barcianu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipirus Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Preț unu exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăgitea. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstăm de mamă. Legendă populară din giu-rul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exem-plar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exem-par cu preț redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste fran-țoească de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge-nevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exem-plar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndrăgitea. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc, Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici (1869). Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarciutul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Mol-dovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născu-împărat. Poveste din popor de „Măr-gineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. La-zar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exem-plar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-soni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 lei. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exem-plar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pécuarul. Poveste de Nicolae Trim-biționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exem-plar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Tradu-cere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exem-plar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vînzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile
profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria” noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen”, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute”, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 354 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
- Vol. II. („Völkstliteratur”), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
2. „Vlach-Meglen”, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympo-Wallachen”, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsca”, conținând lucrările d-lui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Primul raport”, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
- „Al doilea raport”, (1895) de 224 pag. costă „ 2.80
- „Al treilea raport”, (1896) de 332 pag. costă „ 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se reco-mandă bărbatilor de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni.

Diplomă de onoare.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit

de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Mare deposit

de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dicționar

român-german și german-român.

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.